

Budapest, 1905. február 2.–Budapest, 1985. január

Apja cipészsegéd, majd altiszt volt. Négy polgári osztályt végzett, majd Szekszárdon géplakatos tanulónak ment. 1919-ben tagja lett a KIMSZ-nek. 1924-ben segéd lett, Baján, majd Sopronban dolgozott, 1927-től a fővárosban élt. 1929-ben lett tagja a Magyarországi Szociáldemokrata Pártnak. 1932-ben hosszú munkanélküliség után, mérlegkészítő ipart váltott ki és főleg vidékre járt mérleghitelesítéssel foglalkozott. 1933-ban tagja lett a KMP-nek, részt vett a szakszervezeti ellenzék tevékenységében és a Vörös Segély munkájában. 1935-ben lett tényleges katona, 1945-ben három hetes frontszolgálat után átszökött a szovjet csapatokhoz. 1945. februárban hazatért, belépett a Magyar Kommunista Pártba, a IX. kerületben pártbizottsági tag. 1947-ben, a Nehézipari Központban, mint személyzeti vezető dolgozott. 1948-ban a Semberg Mérleggyár igazgatója lett, 1949-ben elvégezte a Belügyminisztérium iskoláját, BM alkalmazott lett. 1952. augusztusban az MDP KV Adminisztratív Osztály belügyminiszter-helyettesé kinevezését javasolta. Tervezett feladata a BM Terv-, Beruházási, Anyagi, Pénzügyi és Igazgatási Főosztályok összefogása és felügyelete volt. 1953-tól a Minisztertanács Titkárságának vezetője. 1954-től nyugdíjazásáig az Elnöki Tanácsi Hivatal vezetője volt. 1956. novemberben Tolna megyében MSZMP összekötőként tevékenykedett.